

РЕШЕНИЕ

№ 3935

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4098** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

Делото е образувано по жалба на [фирма], [населено място], срещу решение от 27. 03. 2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 21936/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 6 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2303852/28.09.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”.

С оспореното НП, на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, във връзка чл. 413, ал. 2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, за неизпълнение на законова задължение по чл. 11, ал. 5, във връзка с ал. 1, т. 4 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, наричана за краткост по-надолу Наредбата.

В жалбата е посочено, че решението на СРС, е незаконосъобразно. Според касатора, съдът погрешно е приел, че [фирма] е имало задължението да инструктира С. Б. С., защото той не е бил обучаван от него, а от DSB I. G. L., поради което именно това лице е следвало да води книги за инструктаж, в които да се подписват посочените в чл. 11 от Наредбата лица.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка. Първоинстанционният съд е приел, че на 21.07.2011 г. длъжностни лица при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в сградата на [фирма]. Във фронт офиса е установено С. Б. С., на което е дадена декларация за попълване. В нея лицето е посочило, че е обучаващ се в [фирма], съгласно договор за обучение. При проверката на книгата за инструктаж на работниците и служителите по безопасност и хигиена на труда, проверяващите установили, че на С. не е проведен първоначален инструктаж.

Като доказателство, в хода на административно-наказателното производство е приет договор за наем, сключен между [фирма] и DSB I. G. L., съгласно който на последното дружество са предоставени под наем помещения за провеждане на обучение в сградата, където се е извършвала проверката.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-2303852/26.11.2011 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал с възражение.

В законоустановения тридневен срок са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Софийски районен съд, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено от служител на дружеството на 30.03.2012 г. Жалбата е подадена чрез Софийски Районен Съд на 06.04.2012 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е

актосъставителя и са обсъдени писмените доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Неоснователни са инвокираните в жалбата доводи, че С. е бил обучаван от DSB I. G. L.. В саморъчно подписаната декларация е посочено, че обучението е извършвано от [фирма], съгласно договор за обучение. Нито в хода на административно-наказателното производство, нито при проведеното съдебно оспорване на НП са представени доказателства за извършвано обучение от DSB I. G. L.. Представеният договор за наем не опровергава направените от контролните органи изводи, защото от него не се установява С. да е бил на обучение в посочената фирма.

Само за изчерпателност следва да се отбележи, че макар и СРС, да е посочил, че минималната предвидена по закон санкция е в размер на 1500 лв., е намалил размера на 1000 лв., което е в нарушение на закона, но предвид липсата на подадена касационна жалба от страна на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” и с оглед принципа за забрана влошаването на положението на жалбоподателя, решението на СРС следва да се остави в сила.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 27. 03. 2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 21936 / 2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 6 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.